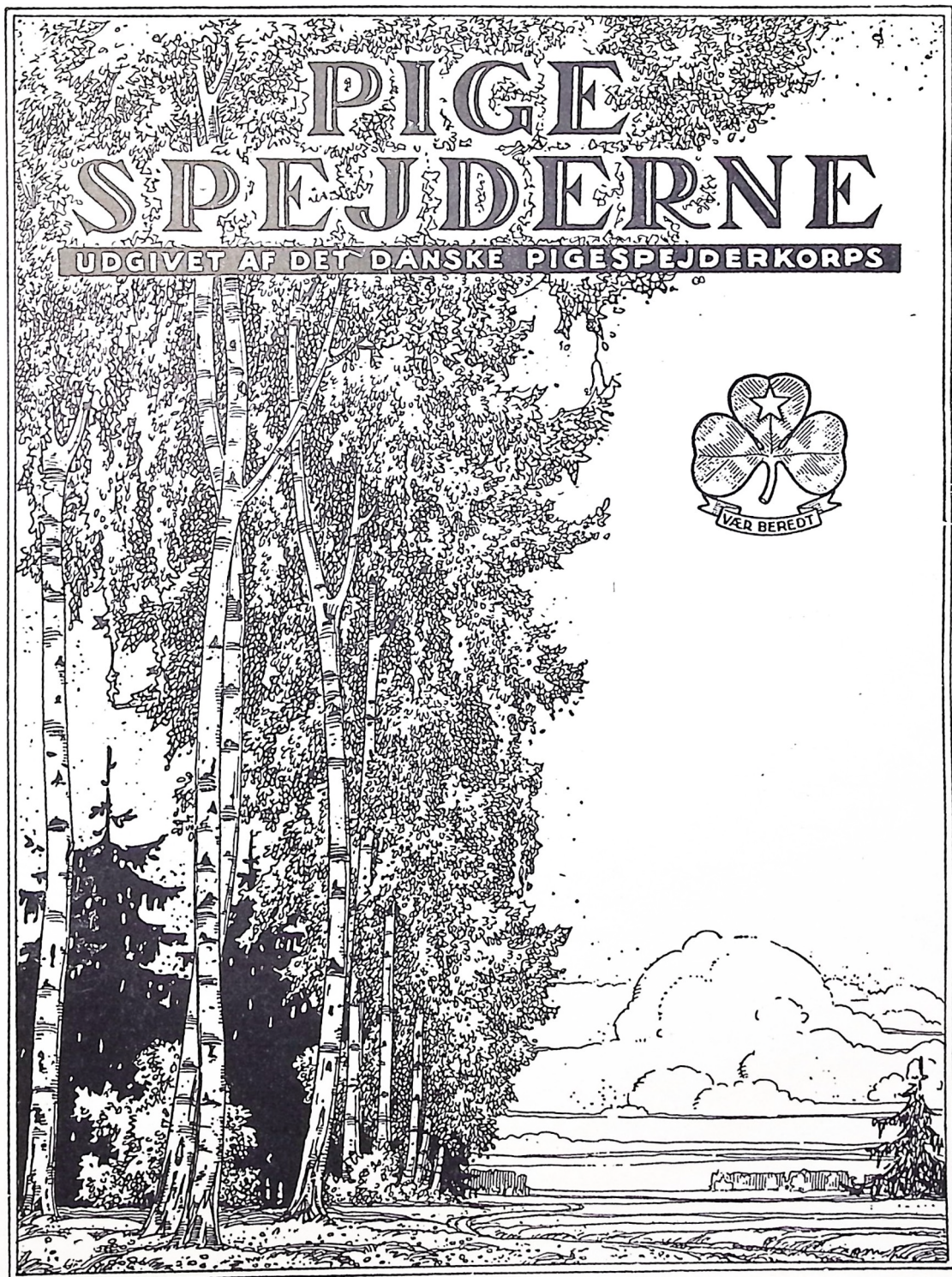

Wintew

1937

NR. 2

Pigse = Spejderne

Udgivet af Det danske Pigespejderkorps
Redigeret af Fru Hanna Holmblad Lund

Nr. 2 — Februar 1937

„THINKING-DAY“

Forleden kørte jeg en lang Biltur, helt ned til Hamburg og tilbage.

Der var megen Sne paa Vejene, og særlig naar vi nærmede os de store Byer, var Sneen ikke kun snavset, men sort!

Jeg tænkte paa, hvor underligt det er, at noget som Sne, som man ved er hvidt, kan blive saadan, naar den har været i Berøring med Jorden en lille Tid. I vilde da alle le, hvis jeg paastod, at Sne er sort!! — og dog var den det — skønt den falder saa hvid og ren til Jorden, at den næsten blænder os, naar Solen skinner paa den, og forandrer Verden til et Eventyrland. Og jeg kom til at tænke paa mange andre Ting, som oprindeligt er rene, men bliver snavsede i Berøring med Jorden — ikke kun de Ting, der kan ses, men ogsaa de aandelige.

Der er Fare for — og vi ved det alle — at hvis vi gør visse Ting, eller prøver visse Ting — eller tænker visse Tanker — saa kan vi blive urene deraf.

Meget som er ganske naturligt i Verden, som skal være og er rent i sig selv, kan, naar

Uvedkommende har at gøre med det, og gennem Uvidenhed og Misforstaaelse, blive til Fare og til Snavs — og desværre findes der ogsaa en Del Ting, som er urene —. Noget af det værste er urene Tanker.

Tanker har en meget stor Magt, de bliver ikke Tanker alene, men Ord og Handlinger.

Jeg vil i Dag bede jer Spejdere, inden vi nærmer os „Thinking-day“ og Spejdernes Festdag — om at tænke lidt paa jeres Tanker! — for det betyder „Thinking-day“ nemlig ogsaa. Ikke kun at vi sender kærlige Tanker og Hilsner til vore Venner og Kammerater Verden over — men at tænke paa Tankernes Magt, som skal holde Sjælene rene. Rene helt igennem — saadanne Tanker, som søger og finder det bedste og derigennem opbygger i Stedet for nedbryder Verdens Værdier. For hvis vi gør os Umage, kan vi opnaa dette: at leve med venlige Tanker og kærlige Tanker og rene Tanker — og vore Handlinger bliver saa derefter. Hver „Thinking-day“ vi oplever skal finde os med lidt bedre Tanker.

Souschefen.

Den 22. Februar fylder Verdensspejderchefen 80 Aar og Verdenspigespejderchefen 46 Aar

Mange taknemmelige Tanker og Lykønskninger sendes til Lord og Lady Baden-Powell paa denne Dag fra Piger og Drengene Verden over.

Uhyre karakteristisk er det, at vi skal helt til Indien for at træffe Cheferne paa Fødselsdagen — de er sammen paa Rejse til en stor indisk Spejderlejr. Tænk bare paa, hvor man sædvanlig finder en 80-Aars Fødselar: ved Hjemmets Arne i Ro og Mag uden Tanker paa Spejderlejr og Jordomsejlinger.

Husker I for 3 Aar siden, da Baden-Powell laa syg? Mens mange over hele Verden gik i Spænding for hans Helbred, havde han *sin* Opfattelse af Situationen og tegnede i Sengen denne Tegning af sig selv.

Many, many Thanks for your kind thought for me
I am in excellent hands and going on well!

Baden Powell

Klicheen venligst laant „Pigespejderne“
af The Boy Scouts Association, London.

Det er typisk for Verdensspejderchefen.

Og her følger nogle typiske af Chefens Tegninger og smaa Leveregler

Det er kun Lynglimt — men jeg synes, det giver et Billede af en Mand, man har Respekt for — holder af — og har Lyst til at ligne, og en Mand, hvis Tanker man maa ønske at flere og flere af Verdens Ungdom maa være gennemglødet af.

Fra danske Pigespejdere lyder et Til Lykke og Tak for Spejderbevægelsen.

Gaa glad — ikke sur sjokkende.

Som der er mindst 5 % godt i alt, saaledes er der andre 5 % morsomt i det.

Spil! Vær ikke Tilskuer.

Det er virksomt at gøre godt, men uvirksomt at være god.

Skandinavisk Samarbejde

Fra Norge har jeg faaet Opfordring til „Pigespejderne“ om at være med i et skandinavisk Samarbejde: i skiftende Maaneder vil der komme Artikler skrevet for skandinaviske Spejdere under et — Norge vil starte i Marts Bladet, saa følger Finland, saa Danmark og sidst i Sverige, og saa begynder vi forfra igen.

Jeg blev straks begejstret for Tanken og tror, vi kan faa meget Udbytte af dette. Artiklerne vil selvfølgelig altid komme paa Originalsproget — jeg haaber, det vil være

jer en Spore til at sætte jer ind i Norsk og Svensk — vi kan ikke være bekendt ikke at kunne læse de to Sprog, Artiklerne fra Finland kommer paa Svensk.

En lille Forsmag har I i dette Blad — en norsk og en svensk Artikel — desværre har vi ikke nogen fra Finland.

Norge skal have Tak for den gode Idé, og vi glæder os til at stifte endnu nærmere Bekendtskab med vore finske, svenske og norske Kammerater.

På speidertur i Norge om Vinteren

En Tropsfører i Trondheim fortæller os om en Tropstur, som alle danske Pigespejdere vist vilde give meget for at opleve.

„Opstilling! Troppen på linje —!“ Der stod de alle patruljene mine i fullt skiutstyr, med mer eller mindre oppakning, og var tydelig i fin form. Det var rangerpatruljen „Maur“, og speiderpikepatruljene „Kløver“, „Nyperose“ og „Skogstjerne“. Vi skulde til fjells og holde vinterolympiade for oss selv.

„Alt klar til start? Gå på!“

Turen opover foregikk i fin form. Intet hastverksjageri, ingen defilering. Men øinene var alle nødt til å bruke; de visste meget godt at jeg kunne komme med de mest overraskende spørgsmål både underveis og efterpå angående terrenget og naturforholdene forøvrig.

Det var forresten en strålende dag også. Vi hadde *silkefjøre* og masser av sne og solskinn.

Saadan kan det gaa, indtil man faar Øvelsen.

Laila Schou Nielsen, en af Norges berømteste Skiløbersker.

Men for en kulde! Vi fikk de vakreste hvite øienbryn og vipper — av rimfrosten. Glade drog vi op igjennem skogen. Ut og inn mellom snetunge graner — over lange myrstrekninger som nu lå hvite og fristende, riktig egnet till å gli mykt og fint bortover på — disse strekninger som om høsten ligger så gule og rent innbydende av multer.

Hele tiden hadde vi rikelig anledning til å studere dyrespor i sneen. Jeg merket mig i mitt stille sinn hvem av pikene som var skarpest til å iakta sine omgivelser. Det er jo så uendelig meget å slutte sig til ved å studere et dyrespor...

To timer tok det oss å nå hytten, som var vårt mål for turen. Her blev skiene behandlet efter alle kunstens regler, og satt op på rad og rekke ved husveggen. I en fei fikk vi hytten opvarmet, og mens kakaoen kokte ute på kjøkkenet, dekket rangerne et festbord inne i peisestuen. Å så skjønt maten smakte!! — Appetitten forsvinner ikke nettopp efter en rask tur i tindrende sol og vinterluft!

Som et lite kuriosum må jeg fortelle, at vi i min tropp alltid når vi er på turer, pleier å synge den danske sang „Velbekomme“, „Velbekomme“ efter måltidene.

Så skulde olympiaden gå av stabelen.

1ste post: Slalåm for speiderpikene. Løipen snodde sig først ut og inn og frem og tilbake mellom enerbusker og signalflaggporter, så tok den en drøi tur rundt en knaus, og tilslutt endte den i en fantastisk bratt bakke, rett og jevn med fin overgang nederst. Farten blev svimlende!!

Annen post: Utforren for rangerne. Uf så nifst det så ut ovenfra! Men pytt — det er en skam å stå å grue sig. Slå sig kunne man jo ikke i sånt fint føre. Å gå rundt var bare moro det! Det blev nok vanskelig å avgjøre hvem var flinkest, for ingen greide å stå helt uten fall.

Og så lød det — tredje post på programmet: Hopprenn. Alle skulde værsågod prøve sig. For et syn! Tilrop som „Heia Birger“ og lignende svirret i luften, skjønt jeg tror ikke Birger Rùuds stolthetsfølelse vilde ha svul-

met akkurat ved at vi sammenlignet vår hoppstil med hans...

Så var det slut med skikonkurrancene, og vi hadde nok tid igjen av dagen til å ta skjøitene fatt. Skjøitebanen var en liten tilfrosset dam i nærheten av hytta. Først hadde vi „kunstløp“, d. v. s. alle rangerne foretok sig så meget rart på isen, at det var et syn! Men de små pikene i „Nyperose“ derimot danset så nydelig at de høstet veldig og velfortjent bifall. Men „hurtigløpene“ som fulgte etterpå, var dog mest spennende. Vi „lå over“ i svingene og peste på, og det kan ikke beskrives hvilken fourore av jubel det blev, da troppeps absolutt tykkeste og lateste pike gikk av med seiren!

Sannelig — nu fortjente vi en god hvil. Tilbake til hytta gikk det, og det varte ikke lenge før vi igjen satt benket rundt bordet og åt pølser, som om det også skulde være en konkurranse.

— Men desverre, vinterdagene er så altfor korte... Efter en kort leirbålsstund ved peisen, måtte vi nødigst bryte op. Det hadde været en deilig dag, uten uhell av noen art, trodde vi da. Men akkurat idet vi forlot hytten, gled en av „Skogstjernene“ på trappen og vrikket ankelen, så hun nesten ikke greide å stå på foten. Og vi som hadde minst en times nedrenn foran oss!! Men — det var ikke annet å gjøre enn å dra henne hjem på skikjelke, som vi fikk laget av to par ski. Rangerne tok sig av troppen sammen med troppsassistenten min. Selv drog jeg sammen med den tilskadekomne og 3 andre. Det gikk forholdsvis greit å få henne ned til byen. Vi har igrunnen sjelden oplevet en så morsom nedtur. Men ved bygrensen stod den syke op og hinket avsted. Hun vilde ikke vekke opsikt. Og sånne hovne ankler kurerer sig jo fort, så noe alvorlig uhell var det altså allikevel ikke.

Efterpå hadde min assistent og jeg en spennende aften og et svare brev med å regne ut resultateene, og å finne på passende premier til seierherrene.

Anne-G. Mørness.

Kära »blåmeiser«

Kryp nu kvickt igenom fantasiens nyckelhål — nu ska vi ut på resa! Färden går till Sverige och målet är Stockholm. Det är bra skönt med låtsresor — man behöver varken packa eller köpa biljett och man blir lika hjärtligt mottagen närhelst man kommer fram och hur stor skaran än är, som är stadd på resa. Det är bara att ge sig iväg genom luften — och vips är man framme i Stockholm.

Vid en av gatorna står just en svärm av blåvingar och väntar på att få komma in — så dagens arbete kan få börja! Hur vet vi då, att det är blåvingar? Sådär ute på gatan i mörkret och kylan den här årstiden är det minsann inte så lätt att se, men blåvingar i alla land bruka ha ett gemensamt och det är pigga ögon, så vi upptäcka nog snart den vita halsduken, vars båda ändar ha en viss benägenhet att krypa fram under kappslaget! Men eftersom ni på er låtsresa är alldeles osynliga, så kunna de svenska blåvingarna rakt inte se er — tänk, vad stora ögon de eljest skulle göra!

Men se, nu kommer ledaren och in troppar hela raden, för all del håll er framme, små blåmeiser, så att ni kan komma med in. Alla ta av sig, och några skynda in i en liten skrubb och ta fram flockblommorna och förvaringsboxarna — där kriter, papper, saxar och allsköns trevliga saker förvaras. Eftersom ni är osynliga kan ni ju ta er en titt på en blåvingebok också. Den är det allra första en blåvinge får, när hon blir inskriven i ringen. Där står allting om proven, dräkten och allt sådant och där finns både linjerat och olinjerat papper. Nej, se minsann, är där inte en av blåvingarna, som ritat danska flaggan, röd och vit, jo, det är alldeles riktigt.

Men nu har varje flock samlat sig omkring sin flockblomma och rätt som det är få vi höra gullvivorna sjunga sin flocksång, åt-

följda av solrosorna och förgätmigej-erna. De där blommorna — de se bra trevliga ut! — Gullvivan är utsågad i stadig papp och klädd med glanspapper i gult och ljusgrönt, solrosen är gjord av papp och crêpe-papper, förgätmig-ej-en likaså.

Se en liten gullviva
ute i vår backe.
Huvudet är gult
som guld
grön är hennes
nacke
hon så grann är
alla år
.....

Sådana flockblommor kunna vi finna nästan i varje blåvingering i Sverige! Det hör till det allra första en ny blåvingering skaffar sig.

Vad är det nu, som står på! Alla „nyvin-garna“ (så kalla vi flickor, som ännu inte ut-nämnts till blåvingar) ha samlats kring ett stort bord och försöka på bästa sätt lägga ett pappersomslag om sin blåvingebok! Har ni

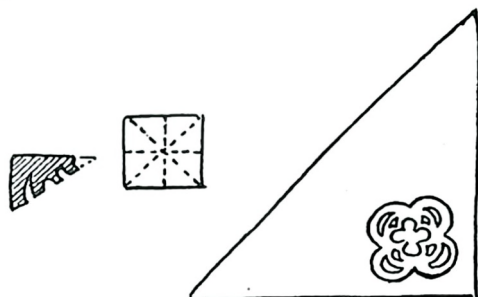
blåmeiser försökt
er på den kon-
sten? Då vet ni
nog, så knåpigt
det är att få hör-
nen snygga —
bokens rygg sen!
Oj, oj, det behövs
mycket träning
innan det provet

blir godkänt. Det riktigt kliar i fingarna att få gå fram och hjälpa till — men se det går ju rakt inte an, tänk bara, så häpna de skulle bli, de svenska blåvingarna, om boken hux flux befanns vara färdig!

Låt oss i stället titta på vad blåvingarna hålla på att förfärdiga. Det ser ut som om det vore händighetsprovet som förbereddes.

Några av dem vika små fyrkanter av färgat klisterpapper och klippa sedan i underliga krumbukter. Sedan veckla de ut den hopvikta lilla lappen, vata försiktigt på avigsidan och klistra fast den i hörnet på — en pappersserviett!

Tiden hastar som vanligt — och det blir i längden dystert att sitta still! Om ni nu hålla er framme, så kunna ni nog vara med om att leka "båten i dimman". En av blåvingarna är båt och eftersom det är dimma får hon ögonen förbundna. En annan är fyrtorn, står vid ena kortväggen i rummet och säger var 10-onde sekund: „Bång“, med hög och ljudelig röst. Alla de andra äro "Stockholms skärgård". d. v. s. små öar och skär utspridda i hela rummet. När nu båten börjar sin mödo-

samma vandring genom skärgården för att komma in i den säkra hamnen, måste hon sorgfälligt undvika att stöta på några av öarna! De ge sig tillkänna genom ett stillsamt „Sch-sch-sch“ (vilket skall föreställa vågor nas slag mot stranden) så snart båten kommer alltför nära "kusten". Den här gången gissar jag att blåvingebåten får det extra be-

svärligt — med så många öar att trassla sig igenom!

Obevekligt slår klockan 5. Öarna, båten och fyrtornet bli med ens små flickor igen, som ta i ring och sjunga sin blåvingesång:

„Hör hur sången klingar här
blåvingarnas sång det är.
Vi är glada flickor vi
vilja alltid så förbli.
Tra lalalala o. s. v.

Till slut samlas de och upprepa alla på ledarens tillrop:

„Blåvinge gör ditt bästa — Jag vill göra mitt bästa.“

Snart stå vi ute på gatan igen och nu gäller det att lika kvickt komma tillbaka till Danmark igen — på fantasiens lätta och starka vingepar.

Margit Brusewitz

BLÅVINGELEKAR

Jättarna och dvärgarna.

Två flickor utses till jättar — sittande på varsin stol mitt emot varandra med ungefär 2—3 meters mellanrum. De ha ögonen förbundna. Det gäller nu för de övriga blåvingarna, som äro samlade vid ena kortväggen, att smyga sig igenom "öppningen" i grottan och ut till den lockande friheten på andra sidan. Hör jättarna några misstänkta ljud peka de i ljudets riktning och säga "förstenad" varefter den utpekade blir förstenad, d. v. s. förvandlad till en sten och sjunker bums till golvet! Det kan bli rätt trångt ibland för de sista dvärgarna att komma igenom "stenbarriären".

Pås-stafett. Deltagarna på två stol-led med ansiktena vända mot varandra. Under varje stol en påse. På signal böjer sig det första paret ned, ta upp påsar, blåsa upp dem och smälla dem samt springa sedan med den träsiga påsen ett varv runt sitt led, lämna påsen till nästa, som då får böja sig ned efter sin påse, varefter manövern upprepas tills alla deltagarna "smällt" sina påsar. Det led, som först är färdigt vinner.

DEN 16. DECEMBER 1936 blev Miss Agnes Baden-Powell, Spejderchefens eneste Søster og Englands Pigespejders første Chef, 78 Aar.

Naar man ser hende, er det svært at tro, at hun er saa gammel, for hun ser 20 Aar yngre ud. Familien Baden-Powell maa bestemt have drukket den evige Ungdoms Livs-Elixir.

Baden-Powellenerne var og er en Familie ud over det almindelige, og som alle bemærkelsesværdige Familier kan de mest takke deres Mors Opdragelse for det Held, de har haft i Livet.

Mrs. Baden-Powell blev Enke som 37-aarig og havde da sine egne 6 Børn at opdrage og desuden 3 Stedbørn at tage sig af, og næsten ingen Penge at gøre det for.

Men havde hun ikke nogen materielle Fordele at give sine Børn, saa gav hun dem, hvad der var meget mere værd — en lykkelig Barndom og en storartet Opdragelse til Livet. Nogle af deres særlige Evner havde de uden Tvivl arvet fra deres Forfædre. Deres Bedsteforældre paa begge Sider tegnede og malede; deres Far, som de knapt nok kendte, da han døde, da de var smaa, var en lærd Professor og Videnskabsmand; og deres Mor stammede ogsaa fra en talentfuld og kundskabsrig Familie.

Spejderchefens 4 Brødre naaede alle høje Stillinger, Den ældste, Warrington, elskede Søen; da Drengene var smaa, var han Skipper paa en Sejlbaad, hvor hans Brødre udgjorde Besætningen. Han krævede streng Disciplin, og det var ham, der gjorde vor Spejderchef til Skibskok og tvang ham til at blive en god Kok ved at lade ham spise de Retter, han selv havde fremstillet. Warringtons Indflydelse var, næst efter Moderens, af størst Betydning for de yngre Brødre. Han

blev Advokat og tilsidst King's Council (hvilket er en høj Rang blandt engelske Jurister); men han bevarede stadig sin Kærlighed til Søen og var en storartet Sejlsportsmand, der vandt utallige Kapsejladser.

Den næste Bror, George, gjorde Tjeneste i Kolonierne og gjorde en fin Karriere i forskellige Dele af Verdensriget, og han blev adlet for sin Tjeneste. Frank Baden-Powell, den tredje Bror, blev Sagfører, men forlod denne Stilling for Kunsten. Han studerede under Rodin og blev en

betydelig Maler og Billedhugger. — Ti Aar yngre end Frank var Robert Stephenson, nu Verdens-Spejderchef. Han blev opkaldt efter sin Gudfar, den kendte Ingeniør, der byggede Victoria Broen over St. Lawrence i Nærheden af Montreal.

Saa kom den eneste Pige, Agnes, og efter hende den yngste af Familien, Baden, som blev Officer i den skotske Garde. Han var videnskabeligt begavet og blev en Pioner for Flyvningen; han var en af de første Englændere, der eksperimenterede med Aëroplaner, Balloner og Svæveflyvning. Han er Præsident for Aëronautisk Selskab.

Der var Sammenhold i Familien, og de var lykkelige. De skændtes aldrig, og de var et udmærket Eksempel paa et Liv i Fællesskab; de delte alt og delte lige, og hvis en af Brødrene skaffede Penge ved egne Anstrengelser, lagde han dem altid i den fælles Kasse, for at alle kunde nyde godt af dem.

Familien boede i London, men de plejede at tilbringe deres Ferier paa Landet. Drengene var fuldkomne Spejdere før Spejdervæsenet blev opfundet; de byggede Hytter og Kanoer, og de skaffede megen Føde til Huse ved at skyde og fiske. De klatrede alle meget i Træer, og hver af dem havde sin Rede i sit Træ; hver tog sin Kurv med Pro-

*Agnes Baden-Powell
og hendes
Erindringer*

viant med sig og læste Lektier deroppe. Ved Foden af Træet var en „Klokke“ — en Sten i en Tindaase, som hang i en Snor fra en Gren — og den maatte alle besøgende ringe paa, før de fik Lov at komme op.

Deres Opdragelse blev ikke forsømt, for de havde en Huslærer, der lærte dem Matematik, Græsk og Latin, (men Spejderchefen sagde altid, at han ikke kunde se nogen Nytte ved døde Sprog) — og de havde tysk og fransk Guvernante.

Deres Mor var Midtpunktet i deres Liv; hun var ikke streng eller alvorlig, men hun ventede sig meget af dem; de Egenskaber, hun især satte Pris paa og krævede, var Mod, Foretagsomhed og Pligtfølelse.

De levede et spændende og ligefrem farligt Liv, ofte udsat for lidt af hvert til Lands og til Vands, men ingen af dem var nogensinde ude for en alvorlig Ulykke, og det skyldtes, at de alle havde en hel Del af den sjældne Egenskab: sund Fornuft, saa de var aldrig dumdristige.

Deres Mor var interesseret i alt og opmuntrede dem til ogsaa at være det. Miss Baden-Powell mindes Familie-Konversationen ved Maaltiderne; den handlede altid om noget interessant som Fugle, Dyr, Planter, Stjerner, Jordens Alder o. s. v. De holdt alle meget af Naturen, og de havde alle deres specielle Yndlingsdyr — Hunde, Ponier, en Mungo, en Abe o. s. v.

De kunde alle tegne, male og modellere fra de var smaa. Spejderchefen, som i Familien blev kaldt „Stephie“, har altid kunnet bruge den venstre Haand lige saa godt som den højre; han kan skrive et Brev med enten venstre eller højre Haand og samtidig tegne et Billede med den anden. En Dag, da han var en ganske lille Dreng, kom den store Ruskin paa Besøg hos hans Mor og saa ham ligge lige saa lang han var paa Gulvet og tegne et Tog efter Hukommelsen. „Lad ham blive ved med at tegne,“ sagde han til Moderen, og til Drenge sagde han: „Du skal tegne de Ting, du ser, ikke blot de Ting, du forestiller dig.“

Ruskin var ikke den eneste berømte Ven af Familien. Huxley, Darwin og næsten alle Tidens lærde Mænd kom der i Huset og interesserede sig for Børnene.

De blev ældre, flyttede Familien til et stort Hus ved Hyde Park; Brødrene var da voksne, og da de alle var ugifte, boede de i Hjemmet. De havde hver sit Sovekammer, Dagligstue og Arbejdsrum, hvor de dyrkede deres specielle Interesse, Bygning af Kanoer, Snedkereren eller Fotografering. Agnes, der altid var mest interesseret i Naturhistorie, havde Bier i Mahogni Kuber med Glas. Bierne kom ind og ud af Huset til Parken gennem et Hul i Muren; det var flittige Bier, der lavede god Honning. Hun havde ogsaa tamme Kanariefugle, der levede i et Buevindue ved Trappen; en Gang var der 21.

Efter at Robert Stephenson var kommet ind i Hæren, var han væk i længere Tid ad Gangen, men han skrev til sin Mor hver Uge, lange dagbogsagtige Breve, illustreret med Skitser, og de staa nu indbundne i mange Bind i hans eget Hjem. Han har ikke kostet sin Mor en Penny efter den første Skoletid, men har klarer sig selv ved Stipendier, og senere, da han havde sin Gage i Hæren, betalte han stadig til Familiens Finanshovedkasse, og kom hjem, naar han havde Orlov.

Da han senere lavede sin Plan for Spejdersport for Drengene, var hans Mor hans bedste Ven og Raadgiver; hun hjalp og opmuntrede ham paa alle Maader. Da Pigerne ogsaa vilde være Spejdere, bad han sin Søster om Hjælp, og hun var villig. Hun dannede den første Komite i Maj 1910 og et eller to Aar senere udgav hun den første Haandbog for Pigespejdere „How Girls can Help to Build the Empire“. Resten af Pigespejderbevægelsens Historie er velkendt.

Efter at Mrs. Baden-Powell døde, i 1914, boede Agnes Baden-Powell sammen med sin Bror Frank, til han døde.

Det er ejendommeligt, at ingen af Brødrene blev gift, før de var 50, og saa blev de hver især gift med en Pige paa 23 — alle med

Undtagelse af Major Baden-Powell, den yngste Bror, som aldrig vovede Springet ind i Ægteskabet.

Miss Baden-Powell tilbringer nu sin meste Tid sammen med ham i hans dejlige Hjem i Kent. Hun er altid travlt beskæftiget — er interesseret i Arbejdet for "Queen Mary's Needlework Guild", der syr Tøj til fattige Familier. Miss Baden-Powell arbejder ogsaa for „The League of Mercy“, som hjælper Hospitaler, og siden 1902 har hun været Præsident for Westminster Afdelingen af Røde Kors.

Hun elsker at blive bedt ud til Pigespejder-troppe, og hun ved ikke noget bedre end at tage med dem i Lejr, hvor hun sover i Telt som en rigtig Veteran.

Hun kalder gerne sig selv „The Grandmother of the Guides“, og hun sender Læserne sine „bedstemoderlige“ Hilsener.

(Fra „The Council Fire“.)

*Inter-
nationalt
Nyt*

En dansk Pigespejder til Amerika til Sommer

Ogsaa i vore Dage findes der Eventyr — og her er et af dem. I har før hørt om Juliette Low Fondet, som kunde dumpe ned og lyk-saliggøre en Spejder med en Invitation til Our Châlet i Schweiz — to Spejdere fra vort

Korps har været Fondets Gæster i Schweiz. Men nu er der kommet en Invitation fra Amerika til de danske Pigespejderkorps om at sende en Spejder til international Lejr i Amerika fra den 9.—23. August 1937. Juliette Low Fondet vil afholde de fleste Udgifter ved Rejsen og Lejren — Spejderen vil selv kun komme til at betale knap 200 Kr. Ved Lod-trækning mellem K. F. U. K.-Spejderne og Det danske Pigespejderkorps faldt Loddet til Fordel for vort Korps.

Betingelser er: Spejderen skal have været Spejder i mindst 3 Aar, være 1. Kl. Spejder og være 17—18 Aar gammel. Den lykkelige, som kommer af Sted, bliver udpeget af Korps-et efter Indstilling fra Divisionscheferne.

Alle internationalt anerkendte Korps har faaet Indbydelse til at sende en Spejder, og de europæiske Spejdere vil rejse sammen til Amerika fra engelsk Havn under Ledelse af en engelsk Fører.

Lejren bliver paa Camp Andren Clark, Braarchift Manor, New York.

Schweiz inviterer to Tropsførere, Trops-assistenter eller Patruljeførere (Inten-Adju-danter) til at deltage i det schweiziske Korps Lejr i Baldegg fra 3.—12. August 1937. Prisen for Lejren er 25 schweizer Fr. Deri er iberegnet en Udflugt fra Lejren. Der vil blive arrangeret flere Udflugter, som de, der ønsker at deltage, selv maa betale. Lejren er arrangeret som en Træningslejr i forskellige praktiske Spejderfærdigheder.

De schweiziske Spejdere indbyder de uden-landske Gæster til at tilbringe nogle Dage i Spejderfamilien privat i Dage enten lige før eller lige efter Lejren. Deltagere til Lejren melder sig til Souschefen. Nærmere Oplysninger om Lejren følger senere.

Skotland. De skotske Pigespejdere inviterer to Spejdere — gerne Førere — til at deltage i Korpslejr ved Blair Castle 10.—19. Juli 1937. Prisen for Lejren er 1 Pund pr. Spejder. Alle Oplysninger om Lejren følger senere. Miss Martin, som mange af jer sikkert husker fra Lejren i Sommer, skriver til Sous-

chefen, at maaske kan Invitationen komme til at gælde for flere end to — Meddelelse derom følger. Indmeldelse til Souschefen.

Norge. Om Landslejren i Mandal fra 8.—16. Juli 1937 staar der meddelt i Blad Nr. 8. 1936.

Verdensudstillingen i Paris. Hvis nogle Pigspejdere agter sig til Paris i Sommer for at se den store Verdensudstilling, skriver de franske Spejdere til Korpset, at de gerne vil være Gæster behjælpelige paa alle Maader og ordne med billigt Ophold ev. Lejr.

Our Châlet i Schweiz bliver stærkt benyttet af Spejdere fra alle Lande — om Sommeren til Lejre om Vinteren til Skisport. Hvis nogen danske Spejdere tænker paa at besøge Our Châlet i deres Ferie kan alle Oplysninger om Priser o. s. v. faas fra Souschefen eller Redaktøren. Men I maa være i god Tid. For Vinterophold maa Ansøgning sendes til Schweiz inden 1. August — for Sommerophold inden 1. November!

Angaaende internationale. Førerstævne — round table — Træningskursus — se „Council Fire“.

Men inden I nu melder jeg til Korpset om at faa Lov til at tage med i udenlandske Lejre, husk saa nedenstaaende Bestemmelser. Er de ikke i Orden kan Tilladelse ikke gives og det nytter ikke, I skriver nok saa bønligt.

Om Deltagelse i Lejre i Udlandet.

For at Spejdere fra Det danske Pigspejderkorps kan deltage i internationale Lejre, maa de opfylde følgende Bestemmelser:

1. Alder: Mindst 15 Aar den Dag Lejren begynder.
2. Prøver: Mindst 2. Kl. Spejder.
3. Lejrfærdighed: Spejderen skal have deltaget i mindst 8 Dage uafbrudt Teltlejr i en Trop.
4. Spejdertid: Spejderen skal have staaet i Korpset mindst 2 Aar.

Spejderne skal, som tidligere, udfylde en Blanket, som sendes fra Korpset, naar Spejderne ansøger om at deltage i udenlandsk Lejr.

Denne Blanket returneres til Korpset af Tropsførereren, og Tropsførerne skal derpaa give Korpset Oplysninger om Spejderens Flid i Troppen, og om hun i det hele taget kan anbefale, at Spejderen faar Lov at deltage i Lejr i Udlandet.

Red.

Forskellige Meddelelser

Spejdere fra Provinsen, der flytter til København.

I kan altid henvende jer paa Pigspejderdepotet og faa Oplysninger om, hvilke Troppe I kan blive meldt ind i herinde.

Depotet melder —

Rundt omkring i Landet afholdes der ret jævntligt Konkurrencer — baade indenfor Troppene og Patruljerne.

Lad det være Depotet, der leverer Præmierne; paa Depotet findes netop de Ting, der er baade praktiske, gode og velegnede til Trop-, Patrulje- og Enkeltmandspræmier.

En Præmie skal jo gerne være en Ting, som den eller de, der faar den, virkelig bliver glad for — lad os prøve paa at faa indført virkelig gode Præmier —, en Ting, man har vundet i en Konkurrence, holder man meget af, fordi den ikke kun er et Minde om selve Konkurrencen, men ogsaa om selve Træningen forud.

Blandt de Ting, I ser i Annoncen bag i Bladet, er der ogsaa en Del Ting, der er særlig velegnede som Enkeltmandspræmier, fordi de er baade pyntelige og brugbare.

Undersøg nu Annoncen grundigt!

Nu skal vi jo snart fejre Thinkingday, og vi minder om, at Troppene paa Depotet kan købe Bøger og andre Ting, der vil være en Hjælp for Førerne til at gøre Aftenen særlig festlig for Spejderne.

Se Annoncen og sørg for, at nogle af disse Bøger er at finde i Troppens Bibliotek.

Selvfølgelig husker vi alle at købe de særlige Thinkingdaykort — men husk at skrive i Tide, for at I kan være sikre paa at faa dem. — Prisen er 10 Øre.

Vi minder om, at der findes *Postkort med Lord og Lady Baden Powell*. Prisen er 35 Øre.

Ganske uundværlig i enhver Trop er de Rapporter, der udgives hvertandet Aar af Verdensbureauet; de er meget interessante med mange gode Artikler; af størst Interesse er maaske den Oversigt over Korpsenes Størrelse i de forskellige Lande. „*Firth Biennial Report*“ kan købes paa Depotet for 2 Kr.

Brug nu de Midler, der er til Raadighed for Jer!

— Paa Depotet kan nu købes en *mørkeblaa Sweater med lange Ærmer* og *Lynlaas foran* — nu kan selv de Spejdere, der ikke kan strikke, faa sig en dejlig Sweater. Prisen fra 12,00—16,00 Kr.

I kan fra Marts Maaned faa en ny, stærk *ulden Sportsstrømpe*, helt glat med Elastik foroven, den føres i Nr. 5—9, og Prisen er 2,50—3,00 Kr.

Troppene kan nu købe *Kvitteringskort for passive Medlemmer*, de bliver i en nydelig Udførelse, vi raader Jer til at benytte dem, vi skylder vore passive Medlemmer, at de faar pæne Kvitteringskort.

Den 22. Februar

Naar i samles paa denne Dag saa tænk paa Thinking-day Fondet. I kan vist alle undvære fem eller 10 Øre til det internationale Spejderarbejde. Vi kan ikke nøjes med at tale, vi maa ogsaa i Gerning vise, at vi tænker paa vore Kammerater rundt om i Verden — og det kan vi gøre ved at bruge 10 Øre til Thinking-day. Hver Trop samler Beløbene og sender Pengene til Korpskontoret i Korinth.

Kære Blaamejsekammerater!

Engang skulde jeg lære en af de andre Blaamejser at binde Raabaandsknob, og saa fandt jeg paa en Historie, som jeg nu ogsaa vil fortælle jer.

Jeg stod med to Tovender, en i hver Haand, og saa sagde jeg: Ham i højre Haand, han hedder Poul — og ham i den venstre hedder Jørgen. En Dag møder de hinanden og giver sig til at slaas. Se, først er Poul den stærke-

ste og er ovenpaa, men lidt efter ligger han under Jørgen. Men saa bliver Poul igen den stærkeste og faar Jørgen ind under sig, og naar de har rullet rundt en Gang, og Poul igen er ovenpaa, bliver de gode Venner. De bliver enige om at lege en Leg, der hedder Trækkeleg. Og naar de saa har trukket til hver sin Side — saa er Raabaandsknobet der!

Anna, 8 Aar, Blaamejse i 2. Hælserup.

The world-wide movement

Ovre i Amerika sad en lille Pigespejder og besluttede, at tage et Verdenskundskabsmærke. Da hendes Far stammede fra Danmark, bestemte hun sig for det Land, og hendes Tropsfører skrev til Det danske Pigespejderkorps. Der blev opgivet, hvilken By Faderen stammede fra, og Brevet blev af Korpset sendt dertil, for at en Spejder derfra kunde korrespondere med Spejderen i Amerika.

I en lille By i Danmark boede en Pigespejder hvis Familie i flere Aar havde savnet Forbindelse med Familien i Amerika. En Dag fik hun overdraget det Hverv at korrespondere med en Pigespejder i Amerika, og det viste sig nu, at de to Spejdere var Kusiner.

Den brudte Forbindelse mellem Familierne var atter knyttet — ad nærmeste Omvej.

Hvad gav Indsamlingen af Metalaffald?

Den Indsamling, jeg begyndte sidste Vinter, gav indtil Jul et Beløb paa 100 Kroner, som sendtes til Pastor Noack i Flensborg.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at sige alle de mange Spejdere, som paa min Opfordring tog Sagen op, min hjerteligste Tak for Hjælpen! Og saa vil jeg bede om, at De stadigvæk vil samle til mig, saa vi i det Aar, vi nu har begyndt paa, maa faa et endnu meget bedre Resultat ud af det; Begyndelsen er altid lidt vanskelig; men nu er vi godt i Gang, og saa skulde det gerne gaa fremad.

En speciel Tak til de flinke Spejdere i Sønderborg, som ind under Jul hjalp mig med det ikke lille Arbejde at sortere det indkomne Materiale!

Sortere? — Ja, desværre kan jeg ikke sende Affaldet, som det kommer mig i Hænde, til Produkthandleren, der aftager det. For at opnaa den størst mulige Pris skal det skilles ad, saa Mælkekapsler med og uden Pap ligger hver for sig, Blypapir og andet Bly for sig og Sølvpapir for sig. Maa jeg i den Forbindelse gøre opmærksom paa, at enkelte Mejerier bruger nogle kedelige Lukkemekanismer af Pap med en Blikring om. Alle disse maatte vi pille fra og kassere. *Blik kan ikke bruges, derfor heller ikke Ølkapsler.*

Det var i det hele taget de morsomste Ting, vi fandt i Kasser og Æsker: Ølkapsler, gamle Tandbørster, Vindueshasper, Sakse og Blyanter, afgnavede Æbler og Rugbrødsringe, Flaskeskaar og Perlehalsbaand, en hel Raritettsudstilling, da vi var færdig.

Men Hovedsagen var, at vi fik en Masse af det rigtige Affald, som kunde sælges. Selv om Priserne paa dette er meget smaa — det meste koster kun 10 Øre Pundet — saa er hver Krone, vi ad denne Vej faar til Menighedsplejens Arbejde blandt vore fattige Landsmænd Syd for Grænsen, saa at sige samlet op af Skraldespanden, tjent rent ud og nok værd at tage med.

Jeg er glad for, at saa mange Spejdere straks tog Sagen op, og jeg haaber, at de Troppe, som endnu ikke er med i Arbejdet, maa faa Lyst til det snarest muligt. Jeg modtager Aaret rundt alt egnet Metalaffald: Mælkekapsler med og uden Pap, Bly- og Sølvpapir, Tinfolie, Hætter fra Vinflasker og al anden Staniol, samt alle Tuber fra Tandpasta, Hudcreme og lignende. Tinsoldater, Blyplomber og andet rent Tin eller Bly er ogsaa udmærket.

Hvert Bidrag, stort eller lille, er velkomment Aaret rundt! Det kan sendes til min Adresse: Ahlmannsvej 58, Sønderborg, fra Maj til Oktober dog helst til Hr. Bogtrykker Otsen, Kastanjeallé, Sønderborg.

Mon ikke det var en god Ide, om De lavede nogle pæne Papskilte med Opfordring til Folk om ikke at kaste deres tomme Tuber væk, men overlade Spejderne dem? De fik sikkert

nok Deres Apoteker og Drogister til at hænge Skiltet op.

Med venlig Hilsen til hver enkelt, som samler til mig, er jeg
Deres Ellen Grau.

De Spejdere og Troppe, som har været med, har vist, at de handler efter vort Motto „vær beredt“. Gid nu Resten af Landets Troppe vil følge deres Eksempel og være med i denne ægte Spejdergoodturn.

Husflidsfondet.

I sidste Nummer af Bladet fortalte jeg lidt om Husflidsfondet. Jeg skrev, at de indsamlede Penge vilde gaa til Korpssets Førertræning — men det er galt. Chefen fortæller nemlig, at saa mange Spejdere har søgt om Moderation paa Ophold paa Spejderskolen, at Husflidsfondet vil træde hjælpende til. — Altsaa: *Hjælp en Kammerat til et Ophold paa Spejderskolen ved at støtte Husflidsfondet.*

Landet over

Olaf Ryes Division. Oktober Kvartal 1936.

I. Fredericia. Oktober: Der trænes til I., II. og III. Klasses Prøverne samt Duelighedstegn. 2 Heldagstur. 1 Blaamejsetur. Nordens Dag fejres. — November: Ugentlige Patruljemøder. 1 Trops-Terræn-løb. Patruljeture. — December: Pat. Møder. 1 Trops-tur. Julefest med Underholdning og Chokoladedrikning. Jule good-turn: 3 Familier fik Julepakker med Kolonialvarer, Smør, Æbler, Appelsiner o. s. v.

II. Fredericia. 34 Sp. Ugentlige Patruljemøder med Træning til III. og II. Kl.s Prøverne.

I. Kolding. 53 Sp. Oktober: Ugentlige Patruljemøder med Træning til III. og II. Kl. Lege og Husflid. Undervisning i Korttegning. — November: Forældremøde og Fremvisning af Jubilæumsfilmen, ca. 280 var mødt. Ugentlige Møder som i Oktober. — December: Jule good-turn: Besøg paa „De gamles Hjem“ med Uddeling af Julekurve til Beboerne.

I. Vejle. 22 Sp. Oktober: Troppen deltager i Drenge-spejdernes Fødselsdagsfest. Troppen overtages af Inger Egly. Ugentlige Patruljemøder med Træning til II. Kl. Prøverne. En Cykletur. — November: Ugentlige Patruljemøder. — December: Jule good turn: Spejderne pakker Julepakker til fattige Børn, med Tøj, Legetøj og Madvarer. Udbringer dem selv efter opgivne Adresser.

Vibe Honnoré,
Divisionschef.

Spejder! Gør dine Indkøb paa dit eget Depot

Til de kolde Dage

Slip=over, blaa, haandstrik. . . .	fra 6,25 Kr.
Sweater, — — . . .	≠ 12,00 ≠
Luffer, — — . . .	≠ 1,80 ≠
Benklæder, — Maco	≠ 1,25 ≠
— — Jersey	≠ 1,35 ≠
— — Traad og Silke	
m/Foer	≠ 2,75 ≠

~ og til Traveturene

Rygsæk, Meis original	fra 20,00 Kr.
— —	fra 9,25—15,00 ≠
Tornysterrygsæk	fra 10,00 ≠
Spejderrygsæk	fra 6,50—6,75 ≠
Tæppehylster	3,00 ≠
Skulderfilt	1,75 ≠
Tværsæk, blaa	1,90 ≠
— vandtæt	3,00—3,75 ≠
— — m. 1 Lynlaas	5,25 ≠
— — m. 2 Lynlaase	6,00 ≠
Korttasker	2,25—4,00 ≠

Kortmaaler	1,00—6,25 ≠
Kompas	1,00—2,00—4,75 ≠
Fløjte m/ Kompas	1,25—1,50 ≠

Smaa Gaver

Brevmappe m. Brevpapir, Kuverter og Kort	1,50 Kr.
Pigespejderblokken m. Kløver . . .	1,00 ≠
— — Tegning	1,50 ≠
Kuverter, hvide, graa, 100 Stk. . . .	1,50 ≠
Trekløver, Guld, Sølv	0,50 ≠
Lommebog	0,75 ≠
Sangbog	1,25 ≠
Bæltebung	0,75—1,25 ≠
Læder Bold	1,50 ≠
Cykleflag, rødt, grønt, blaat	0,50 ≠
Knobbaand, rødt, grønt, gult	0,35 ≠
Painting-book	1,50 ≠
Kilometertæller til Cykler	4,75 ≠
Sølvcivilnaal (menig)	1,50 ≠
Dolke	1,60—3,25—4,00 ≠
Svaneknive	1,75—2,85 ≠

Præmier til Patrulje- og Enkeltmandskonkurrence

Patruljestander komplet	12,50 Kr.
Patruljekogesæt (3 Gryder)	20,00 ≠
Spade	2,50—4,25 ≠
Spade=Hylster	2,00 ≠
Økse	4,00 ≠
Økse=Hylster	1,00 ≠
Sejldugsspand	1,45—1,70 ≠
Spinnereb	2,50 ≠
Redningsreb	5,00 ≠
Plaquette	6,50 ≠
Papirkniv, Sølv	6,50 ≠

Brevaabner, Sølv	5,00 Kr.
Bogmærke	1,00 ≠

Bøger

Varsity of Life (Lord Baden=	
Powell)	5,25 ≠
Girl Guiding (Handbook, Lord	
Baden=Powell)	3,00 ≠
Travelogues (Lady Baden=Powell)	6,50 ≠
The Story of a Million Girls	
(Rose Kerr)	5,25 ≠
Se iøvrigt »Smaa Gaver«	

Spejdere i Jubilæumsaaret! Har I Bæltepladen .. 0,75 Kr.?

Pigespejderdepotet

Aaben fra Kl. 10—18

Vester Voldgade 94, Kbhvn. V.

Giro 40673

Telf. Byen 2573 x

REDAKTION: FRU HANNA HOLMBLAD LUND, Lærsoegade 198, Odense. (Hertil sendes alt angaaende Bladets Indhold.)
ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til: »PIGESPEJDERNE«, Spejderskolen, Korinth, Fyn. Postgiro-Konto: 36302.
EKSPEDITION OG TRYK: FYENS STIFTSBOGTRYKKERI (DREYER), Odense. Afleveret til Postvæsenet den 17. Februar 1937.